

Antidogma - Jeruzsálem: „via dolorosa” a keresztényeknek

2011 július 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Mostanában egyre gyakrabban számolnak be a nyugati és hazai médiumok az iszlám világban él? keresztény kisebbségeket ér? atrocitásokról, arról viszont rendszerint hallgatnak, hogy ezek többnyire elválaszthatatlanok attól a „keresztes hadjárattól”, amelyet az USA és NATO-csatlósai – a terrorizmus elleni harc ürügyén – egyes muszlim országok ellen folytatnak.

Ennél is kevesebb szó esik a jeruzsálemi keresztény papság évtizedek óta tartó sajátos „vessz?futásáról”, amelyről végül az EU Times rántotta le a leplet (2009. december 14.).

Samuel Agojan atya, a Jeruzsálemben lévő Szent János örömei ortodox templom papja szerint az elmúlt évtizedben legalább 15-20 alkalommal köpték le fiatal ortodox és ultraortodox (haredi) zsidók. „Templomunk minden egyes papját leköpték már, akár éjjel, akár nappal.” A jeruzsálemi Keresztény Információs Központ vezető franciskánus szerzetest, a texasi születésű Athanasius atyát „az utóbbi fél évben legalább 15-ször köpték le” ugyancsak haredi és ortodox zsidók.

„Egyszer egy gyerekcsoporthoz köpött, máskor egy kislány. Rendházunk mind a 15 szerzetesét leköpték már” – mondja. „Mindenki, aki itt van egy ideje, aki papi ruhát visel az utcán, ugyanezt mondja. Minél többet jársz-kelsz, annál gyakrabban történik meg veled, hogy leköpnék.”

Az egyik apácát, aki évtizedek óta egy kelet-jeruzsálemi kolostorban él, és ragaszkodik az inkognitójához, el?ször vagy 25 éve köpte le egy haredi férfi, és azóta háromszor ortodox, háromszor haredi fiatalok, egyszer pedig egy fiatal zsidó n? az ablakából. Legrosszabbul mégis akkor érezte magát, amikor az utcán középkorú haredi férfiak jöttek vele szembe, és szó nélkül leparancsolták a járdaszegélyről, hogy szabad utat engedjen nekik.

„Ez rettent?en elkésértett”, mondja, annál is inkább, mert – személyes fele?sséget érezvén a keresztény antiszemitizmus miatt – szerinte az európai szül?házájában viselkedtek így a zsidókkal.

Jeruzsálemben a keresztényellenes ortodox zsidók, legtöbbször fiúk és fiatal emberek, már vagy két évtizede rendszeresen leköpdözik a papokat és apácákat. „Az a benyomásom, hogy az óvárosban gyakorlatilag naponta leköpnék keresztény papokat, és ez a probléma egyre súlyosabbá vált az elmúlt évtizedben”, mondja a vallásos és kípát viselő Daniel Rossing, a zsidó-keresztény kapcsolatok jeruzsálemi központjának vezetője.

David Rosen, a vallásközi kapcsolatok legnevesebb zsidó aktivistája szerint az, hogy fanatikus zsidók leköpdözik

ket, a keresztény egyházi személyek számára az „életük részévé” vált.

„Utálom ezt mondani, de már hozzászoktunk ehhez. Hagyománnyá vált, hogy zsidó vallási fanatikusok leköpi a keresztény papokat és apácákat”, er?síti meg Massimo Pazzini római katolikus plébános, a Via Dolorosán (a fájdalom útján) lév? Önostorozás templomából.

Egyáltalán nem elszigetelt incidensekr?l van szó: Athanasius atya „jelenséget” emleget, George Hintlian, az örmény patriarchátus volt titkára pedig „kampányszer?ségr?” beszél. Az izraeli keresztények kicsi és gyöngé közösséget alkotnak, akik arról ismertek, hogy „odatartják a másik orcájukat” is, a zsidó xenofóbok ezért merik inzultálni ket. Nem így a muszlimokat, mert t?lük félnek, állítják a keresztény egyháziak.

Yona Metzger askenázi f?rabbi mindenesetre antiszemita reakcióktól tart külföldön, ha a jesiva-tanoncok továbbra is leköpdösik a keresztény papokat.

Különösen emlékezetes az az incidens, amelynek Nurhan Manugjan örmény érsek volt a szenved? alanya, akit egy jesivabóher az örmény körmenet során köpött le. Válaszul a f?pap lekevert egy atyait a nevetlen nebulónak, aki erre letépte a nyakában lógó porcelán szertartási feszületet, és a földhöz csapva összetörte azt. Ett?l kezdve elszaporodtak az örmény papok elleni köpköd?s inzultusok. „Újabban azzal szórakoznak, hogy leköpi a (Szent János) kolostort, ahányszor csak elmennek el?tte. Én magam is többször láttam ezt”, mondja Manugjan. „Aztán ott van az a fiú a zsidó negyedb?l, aki leköpi az örmény n?ket, ha keresztet viselnek, és utána elfut.” Ha a rend?rség netán el is kapja ket, ezek a teleses fickók mindig azzal védekeznek, hogy „ez a mi országunk, és azt tehetünk, amit akarunk”.

Számos egyházi személy szerint a rend?rség egyszer?en futni hagyja ket, a köpködések sértettjei ugyanis azt mondják, hogy a támadók többnyire nem az arcukba vagy a ruhájukra köpnek, hanem a lábuk elé a földre, így aztán hiába is tesznek panaszt a rend?rségen, rendre ezt a választ kapják: „De hát nem is önökre köptek, hanem csak a közelükbe”.

Pazzini meséli: „Az év elején egy ortodox zsidó fiúból álló körülbelül százf?s csoport haladt el a templomunk el?tt táncolva és énekelve. Rend?rök is voltak velük. A templom el?tt franciskánus szerzetesek ültek. Néhány fiú a csoportból odament hozzájuk, leköpte ket, majd visszatért a többiekhez. Szóltam az egyik rend?rnek, de ? csak

annyit mondott: Sajnálom, de látja, hogy csak gyerekek.”

Az izraeli hivatalos szervek láthatóan elbagatellizálják a jelenséget. Ugyanakkor vannak, akik azzal a képpel hozzák összefüggésbe, amelyet a kereszténységről festenek az ortodox és ultraortodox jesivákban, ahol a diákok azt tanulják, hogy a nem zsidó ellenség, aki győzli Izraelt, a kereszténység maga a holokauszt, a pogromok és az antiszemitizmus szinonimája, a hívei pedig bálványimádók.

„Ha valaki a lábunk elé köp, vagy a kolostor falára, már oda sem figyelünk rá, természetesnek vesszük”, mondja Agojan. „Errefelé így mennek a dolgok”, teszi hozzá Pazzini. Amikor egy görög ortodox püspök a kocsijában ült az óvárosban, egy zsidó fiatalember jelezte neki, hogy húzza le az ablakot, és amikor megtette, arcul köpte a püspököt. Egy éve Athanasius atya tanúja volt annak, hogy az óvárosban leköpték a világ egyik legnagyobb római katolikus egyházmegyéjét irányító milánói érseket.

„Az izraeli keresztény közösség túl kicsi és gyöngye ahhoz, hogy magas szintű figyelmet vívjon ki magának”, hangsúlyozza befejezésül ismét az EU Times. Nos hát, a méret tekintetében legalábbis osztozik a világ különböző országokban lévő zsidó közösségekkel, az erő és a figyelem tekintetében azonban a legkevésbé sem.

Gazdag István, demokrata.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztáról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló